

„W trosce o lepsze jutro” (21.01.2010)

Zajęcia z elementami metody Kepharta

Temat: **Ćwiczenie kontroli wzrokowej – wodzenie oczami za poruszającym się przedmiotem: poziome, pionowe, koliste, po przekątnych**

Cel główny:

- stymulowanie rozwoju percepcyjno-motorycznego dziecka.

Cele szczegółowe:

- wzmacnianie świadomości schematu własnego ciała;
- integrowanie lewej i prawej strony ciała;
- doskonalenie koordynacji słuchowo-wzrokowo-ruchowej;
- doskonalenie orientacji przestrzennej;
- rozwijanie umiejętności współpracy w parach i w grupie;
- integracja zespołu.

Pomoce dydaktyczne:

- piłka,
- pałeczki,
- ołówki z wpiętą pinezką,
- piłeczki ping-pongowe,
- maskotki,
- gumki do ścierania.

Przebieg zajęć:

I. Powitanie

1. Niedokończone zdanie

Uczestnicy zajęć kończą zdanie: *Od dzisiejszych zajęć oczekuję...*

2. Zabawa integrująca „Ludzie do ludzi”

Uczniowie dobierają się parami. Dziecko, która nie ma pary, kieruje pracą pozostałych dzieci wypowiadając polecenia, np.: nos do nosa, plecy do pleców, ręka do nogi, itp. Kiedy powie: *ludzie do ludzi*, każdy uczeń zmienia swojego partnera. Zmienia się także osoba wydająca polecenia. Zabawę kontynuuje dziecko pozostające bez pary.

II. Gry i zabawy wprowadzające – pobudzające

1. Podaj piłkę

Dzieci siedzą w kręgu. Podają sobie piłkę w różny sposób:

- po okręgu, tzn. osobie siedzącej obok;

- osobie siedzącej naprzeciwko;
- osobie znajdującej się w prawej części koła;
- osobie znajdującej się w lewej części koła.

Zmiana sposobu podawania piłki następuje na sygnał nauczyciela.

2. „Leniwa ósemka“

Na tablicy narysowana jest ósemka w pozycji poziomej. Uczniowie prowadzą kolejno ręką prawą, później lewą po tej figurze, wodząc jednocześnie wzrokiem.

3. Zabawa „Dyrygent”

Dzieci występują w roli dyrygentów, mających próbę przed występami swojej orkiestry. Każde z nich posiada dwie pałeczki. Naśladując nauczyciela, wykonują różne ruchy, najpierw prawą ręką, później lewą i obiema rękami, wodząc wzrokiem za pałeczką lub dwiema. Ruchy, które wykonują, są: pionowe, poziome, koliste i po przekątnych.

III. Praca właściwa

Ćwiczenia w wodzeniu oczami za poruszającym się przedmiotem

1. Wodzenie poziome

Ćwiczenie w parach. Jedno z dzieci trzyma ołówek z wciśniętą na końcu pinezką. Ołówek prowadzi raz w lewą, raz w prawą stronę w odległości około 50 cm od oczu kolegi. Drugie dziecko wodzi wzrokiem za pinezką. Następuje zamiana ról.

2. Wodzenie pionowe

Ćwiczenie w parach. Jedno z dzieci trzyma małą zabawkę pluszową. Wykonuje nią ruchy pionowe, aż znajdzie się około 45 cm powyżej i poniżej poziomu oczu kolegi. Drugie dziecko wodzi wzrokiem za zabawką. Następuje zamiana ról.

3. Wodzenie koliste

Ćwiczenie w parach. Jedno z dzieci trzyma piłeczkę ping-pongową. Wykonuje nią ruchy po linii koła o promieniu około 45 cm. Drugie dziecko wodzi wzrokiem za piłeczką. Następuje zamiana ról.

4. Wodzenie po przekątnych

Ćwiczenie w parach. Jedno z dzieci trzyma gumkę do ścierania. Wykonuje nią ruchy po przekątnych około 45 cm powyżej i poniżej linii wzroku. Drugie dziecko wodzi wzrokiem za gumką. Następuje zamiana ról.

Uwaga: Powyższe ćwiczenia mogą być zmodyfikowane i wtedy ćwiczone będzie jedno oko:

- prawe, przy zasłoniętym lewym oku;
- lewe, przy zasłoniętym prawym oku.

IV. Podsumowanie zajęć i pożegnanie

1. Uczestnicy zajęć podsumowują własną pracę i mówią, czy zajęcia spełniły ich oczekiwania.
2. Pożegnanie.

„W trosce o lepsze jutro” (08.01.2010)

Scenariusz zajęć z zastosowaniem metody malowania 10 palcami

Temat: **Zimowy pejzaż**

Cele terapeutyczno-wychowawcze:

- dostrzeganie w krajobrazie zmian charakterystycznych dla zimy;
- wzbogacanie zasobu słownictwa dzieci;
- zdobywanie nowych doświadczeń plastycznych;
- rozwijanie wyobraźni, koncentracji uwagi oraz aktywności ruchowej i twórczej;
- usprawnianie koordynacji wzrokowo- ruchowej;
- doskonalenie sprawności manualnych;
- zmniejszanie napięcia mięśniowego;
- pokonywanie lęku;
- uwalnianie się od zahamowań;
- wzmacnianie wiary we własne siły;
- rozwijanie umiejętności współpracy w grupie;
- integracja wychowanków poprzez wspólne działanie twórcze.

Techniki:

- rundka,
- zabawa,
- mapa pojęciowa,

Pomoce dydaktyczne:

- ilustracje przedstawiające cztery pory roku i podpisy do nich,
- śnieżynka z brystolu,
- arkusze szarego papieru,
- farby do malowania palcami,
- miseczki,
- pinezki.

Przebieg zajęć:

I. Powitanie

Nauczyciel kolejno wita dzieci, które:

- znają cztery pory roku,
- lubią zimę,
- lubią zjeżdżać na sankach,
- lubią lepić bałwana.

Dzieci, których dotyczy powitanie, machają ręką.

II. Zabawa wstępna

1. „Linia czasu”

Prowadzący przekazuje dzieciom cztery ilustracje z różnymi porami roku. Uczniowie

przyporządkowują im podpisy z nazwami pór roku i układają w kolejności występowania.

2. Zima– skojarzenia (mapa pojęciowa)

Prowadzący przykleja do tablicy niebieską śnieżynkę. Zadanie dzieci polega na wypisaniu na niej określeń dotyczących zimy (załącznik nr 1).

3. „Płatki śniegu na wietrze” - zabawa oddechowa

Dzieci dmuchają w kawałeczki waty imitujące płatki śniegu.

III. Praca właściwa

1. „Zimowy pejzaż” – malowanie 10 palcami

Uczniowie w grupach malują palcami zimowy pejzaż.. Nauczyciel obserwuje pracę dzieci: ich ustosunkowanie się do tworzywa, element czasu, element ruchu, zachowanie się wobec kolorów.

W czasie wykonywania pracy dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela dotyczące jej treści, np.:

- co namalowaliście?
- z czym kojarzy się Wam to, co namalowaliście?
- czy lubicie to miejsce?

2. *Ekspozycja prac*

IV. Podsumowanie

Dzieci wypowiadają się na temat przeprowadzonych zajęć, co im się najbardziej podobało. Oceniają swoje zaangażowanie i pracę.

V. Zakończenie zajęć - *Iskierka przyjaźni*

Wszyscy stoją w kole. Nauczyciel puszcza iskierkę przyjaźni, ściskając rękę osobie stojącej obok. Iskierka wędruje dalej i wraca do prowadzącego zajęcia.

Załącznik nr 1

Mapa pojęciowa.

Przykładowe określenia dotyczące zimy:

- śnieg,
- mróz,
- sanki,
- łyżwy,
- narty,
- bałwan.

